

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 509/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária Consiliaris, s. r. o., Ružová dolina 8, Bratislava, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/98/2024 z 29. mája 2025 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie uznesením najvyššieho súdu o zamietnutí jej dovolania v civilnom spore.

2. V tomto spore žalobkyne proti žalovanej sťažovateľke okresný súd určil, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností, keďže v čase uzavretia kúpnej zmluvy, ktorou žalobkyňa na sťažovateľku tieto nehnuteľnosti previedla, žalobkyňa podľa znaleckého posudku nebola spôsobilá na takýto právny úkon. Na odvolanie sťažovateľky bol rozsudok okresného súdu potvrdený rozsudkom krajského súdu. Proti tomuto rozsudku podala sťažovateľka dovolanie, ktoré bolo zamietnuté ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom najvyššieho súdu.

3. Ústavná sťažnosť okrem judikátornej koláže rozhodnutí ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva obsahuje bližšie nezdôvodnené tvrdenie, že odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu neobsahuje dostatočne kvalitnú úvahu súdu, ktorou by sa vysporiadal s jej podstatnými námietkami, keďže len zopakoval odôvodnenie rozhodnutí okresného a krajského súdu. Z ústavnej sťažnosti možno vyvodiť len to, že podľa sťažovateľky krajský a okresný súd arbitrárne vyhodnotili vykonané dôkazy (jej výpoveď a výpovede ostatných svedkov) a vyvodili z nich nesprávne skutkové a právne závery a vlastné domnienky.

II.

4. Okrem skutkových dôvodov uvedených v druhom odseku odôvodnenia tohto rozhodnutia a právnych dôvodov uvedených v treťom odseku odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavná sťažnosť v rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neobsahuje žiadne konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré podľa sťažovateľky malo dôjsť k porušeniu jej ústavných práv. Preto bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

5. Zopakovanie toho, ako všeobecné súdy rozhodli bez bližšieho opisu dôvodov týchto rozhodnutí, so všeobecnou námietkou toho, že odôvodnenie rozhodnutia o dovolaní „*neobsahuje dostatočne kvalitnú úvahu súdu*“, ktorou by sa vysporiadal s bližšie necharakterizovanými „*podstatnými*“ námietkami, nemožno považovať za konkrétne skutkové a právne dôvody, tak ako to predpokladá § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde. Rovnako nekonkrétne je tvrdenie sťažovateľky, o tom, že „*krajský a okresný súd nesprávne a arbitrárne vyhodnotili vykonané dôkazy*“. Nie je zrejmé, v čom mal spočívať skutkový omyl týchto rozhodnutí všeobecných súdov. To platí osobitne, ak všeobecný súd mal mylne zhodnotiť výpovede „*ostatných*“ bližšie neoznačených svedkov.

6. Celkom mimo právne uchopiteľnej argumentácie je tvrdenie sťažovateľky o tom, že všeobecné súdy mali z vykonaného dokazovania vyvodiť nesprávne právne závery. Právne závery z vykonaných dôkazov vyvodiť nemožno. Z vykonaných dôkazov možno vyvodiť len skutkové závery. Právne závery sa dajú vyvodiť len z právneho posúdenia skutkových záverov. Argumentácia, advokátom asi len formálne zastúpenej sťažovateľky, je úplným nepochopením podstaty konania o ústavnej sťažnosti, v ktorej je ústavný súd viazaný jej rozsahom a dôvodmi (§ 45 zákona o ústavnom súde), a nie ničím neviazaným vyšetrovateľom či opatrovníkom, ktorý by mal zisťovať, čím konkrétnym mali byť porušené ústavné práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu